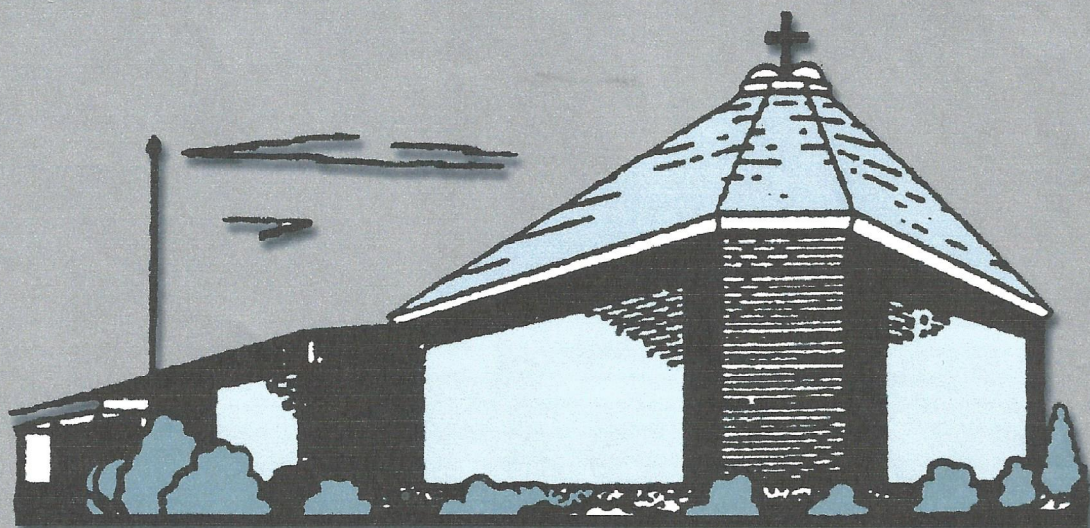

Årsmöte

Verksamhetsåret

2002

Upplands Väsby
Missionsförsamling

ÅRSBERÄTTELSE 2002

Församlingsföreståndarens bidrag till årsberättelsen

En pastors preludium: Livet som ett under i spänningen mellan ideal och verklighet

Jag fick strax innan jul några förfrågningar från Immanuelskyrkan om jag vid några tillfällen under våren kunde predika och hålla några föredrag hos dem på temat "Våra livsberättelser och evangeliets berättelser: Konflikt eller Kontinuitet?". Vid det första tillfället var det en ung kille som ställde sig upp och bad mig ge några exempel på specifika under och mirakel. Frågan tvingade mig att inför ett femtiotal människor stanna till i några sekunders tyst eftertanke, "några under och mirakel?", tänkte jag. Vad jag till sist svarade var: "Det finns enligt mig, egentligen bara ett under/mirakel, och det är livet!" Jag har vridit och vänt mycket på mitt svar, och jag står fortfarande för det.

Varje pastor och församling tror jag brottas med denna gåva, livet. Och jag tror att denna brottningskonkretisering i varje tid av den ständigt pågående brottningen att försöka överbygga gapet mellan ideal och verklighet. En process som aldrig egentligen kan fullbordas, men som vi ändå alltid är kallade att brottas med. Jag har berättat att jag som pastor försöker kommunicera en identitet i mitt ledarskap som pastor. Och det är att det i all verksamhet och församlingsliv bör finnas en medveten strävan att identifiera, benämna och namnge livets *vardagliga* och *poetiska* ömsesidiga beroendeförhållande. Dvs. vad det är, att som kristen lära sig konsten att relatera det vi kallar verklighet (vår vardag) med dess mening (evangelium).

I den här årsberättelsen kommer jag att vara relativt detaljerad. De flesta årsberättelser är ofta till formen skrivna i en deskriptiv anda. Jag ser tillkortakommanden med detta. Inte minst för att vi lever i en mer och annorlunda retoriskt medveten kultur. Jag har därför valt att lägga tyngdpunkten vid, att inte bara beskriva och informera utan också kommentera. Anledningen är för det första att jag menar att en årsberättelse ska innehålla inte bara information utan det ska också gå att utläsa något av vad som på djupet präglar en församlings liv, dvs. något om vilka vi är. För det andra, läs detta och se, vilken otrolig kompetens, engagemang och kärlek som människor faktiskt lägger ner i vår församling. Ta till er det som står i hela 2002 års årsberättelse, och sedan blicka framåt, med stolt och ödmjuk blick.

Det här är församlingsföreståndarens bidrag till årsberättelsen för år 2002.

Församlingens andliga utveckling och vardagsliv

• Bibelstudierna

Det finns få saker som är så avgörande för en församlings liv, som den aktiva receptionen av bibelns text. Utan text, och det kontinuerliga tolkandet och levandet med den, förloras lätt församlingen sin främsta navigatör. En av pastors viktigaste uppgifter och kompetenser, är att undervisa sin församling och där ge nycklar som

öppnar för en fruktbar förståelse av bibelns texter. Den som leder bibelstudierna bör därför ha den teologiska kunskap och närhet till texten som är nödvändig för att tolka och hantera den bibliska texten på ett meningsfullt sätt. Syftet med undervisningen är att ge människor spelrum, så att var och en på sitt sätt kan vara delaktig i formandet av den kristna församlingens liv och självförståelse. Därför är bibelstudierna något som är bland det viktigaste i, och för, en kristen församling. Bibelstudierna har som jag ser det, både i kvinnogrupp och mansgrupp, också givit mycket för själen. Vi har detta år läst Johannesevangeliet under våren och Romarbrevet under hösten. Vi kommer att fortsätta med att kvinnorna och män utgör två disparata grupper. Detta har hittills varit ett lyckat koncept. Bibelstudierna hålls ca 1 gång i månaden oftast lördagar 12 00.

• Morgonandakterna

Under två år har vi haft morgonandakter kl. 10 00 på tisdagar. Vi har varit en fast grupp som hela tiden verkar bli fastare och lite större. Detta är ett utmärkt tillfälle att starta veckan på. Efter varje andakt är det fika, och då avhandlas inte sällan den stora världens problem.

• Ansvarsgrupper och andlighet

Under ett års tid har jag besökt alla församlingens ansvarsgrupper. Det har varit ett äventyr. Syftet med besöket har delvis varit att se hur de olika grupperna fungerar. Vad finns det för längtan? Önsknings? Osv. Men framförallt har målet varit att introducera en kontinuerlig samtalsaktivitet i varje grupp. Dvs. varje ansvarsgrupp träffas några gånger per termin för att ventilera, lyssna och samtala om frågor som gäller tro och liv. Samtal kräver alltid koncentration, men kan aldrig heller vara tvång. Det är samtalets frukt som ska framstå. Därför har det varit min ambition att poängtera att det viktigaste är inte hur många som kommer till dessa träffar, dock att de blir av och utgör ett erbjudande. De flesta grupper har dock planerat in dessa träffar, för att man, som jag förstått, tycker att de är viktiga. Jag håller med. Jag kommer att besöka er igen för att höra hur det gått för er. Samtalen ser olika ut, eftersom varje grupp har sin unika konstitution. På lång sikt tror jag att dessa samtal kommer att öppna upp för oväntade oceaner både i dig själv och i synen på Gud och den andre.

• Gudstjänster och gudstjänstliv

Vi firar gudstjänst inför Gud i tacksamhet och glädje för att förstå, tydliggöra och hänföras över innebörden av och insikten i att vi är skapade till Guds avbild, befriade i Jesus Kristus och förnyade av den Helige Ande.

Vi har i gudstjänstgruppen reflekterat teologiskt, diskuterat och försökt genomarbota så många perspektiv som möjligt vad gäller gudstjänsten. Jag vet att man i Missionskyrkan haft ambitionen att skapa en gudstjänst som har både struktur och variation. Men frågan blir då, hur skapar man båda i växelverkan? Ja, naturligtvis, genom att låta de olika medverkande tillsammans med pastorer reflektera över, och få rum för sina uttryckssätt. Jag har som pastor medvetet inbjudit "lekmän" att kontinuerligt leda gudstjänster. Jag tycker också att vi har börjat finna en gudstjänstform där kontinuitet och struktur ligger i det dynamiska och oväntade. En gudstjänst handlar ytterst om Gud, och hur denna Gud transformerar våra vardagliga

liv. Detta gör gudstjänstsituationen till annorlunda situation. Det är exempelvis en sak att vara sk "bra" på att tala till barn, men en helt annan att vara "bra" på att tala *om Gud* till barn. Man kan alltså säga att gudstjänsten ska präglas av en genomtänkt helhet snarare än en trygg struktur. Inget kan nämligen vara helt tryggt när man lever och är inför Gud. Det är genom den teologiska genomtänktheten, som också helheten vävs ihop. Detta skapar skillnad.

Under året, så har vi haft en strävan att finna en gudstjänstform där barnens plats är given, utan att vara i vägen. Dvs. där de vuxna ska kunna fördjupa och koncentrera sig på sin växt i gudsrelationen. Inte minst för att kunna vara bra vuxna förebilder och inte minst, växa i det kristna ledarskapet som förälder. Vi har strävat efter kontinuitet vad gäller barnrutan och vi har också introducerat mer specifika **barngudstjänster**. Vi kommer att fortsätta att teologiskt och trosmässigt reflektera över detta. Gudstjänsten anser jag, är något som nu utvecklas hela tiden.

Gemenskap, daglig verksamhet och ekumenik

• Pastorn i köket

Pastorn i köket har fortlöpt som det gjort de senaste tre åren. Jag tycker att denna verksamhet också har etablerat sig och satt sin form. Det är fantastiskt att få laga mat till er. Hoppas att det är lika fantastiskt att äta den. Om maten är dålig så kan ni ju alltid låta samtalet bli till provisorisk föda. Pastorn i köket går av stapeln ungefär 3 – 4 ggr per termin, oftast på onsdagarna.

• Tisdagsträffar och mittpådagenträffar

Under året som gick hade vi som vanligt tisdagsträffar och mittpådagenträffar tillsammans med Pingstkyrkan. Vi som är ansvariga för dessa träffar har strävat efter att ha ett variationsrikt program, som innehåller meningsfull substans. Det har varit viktigt för oss att inbjuda församlingsmedlemmar och våra egna daglediga att hålla i program. Det finns många livsgåvor här i församlingen. Vi har också strävat efter att de program som hålls, också är relevanta för olika generationer av daglediga. Mittpådagenträffarna med Pingstkyrkan tycker jag fungerar bra. Årets utflykt gick till Dalarö.

• Det ekumeniska arbetet i kommunen

Som vanligt har det ekumeniska arbetet tillsammans med andra församlingar fortlöpt under året. Vi har haft predikstolsbyten, studiedagar och gjort jul - och påskvandringar tillsammans. Det finns alltså en ambition att påskvandringar och julvandringar ska bidra till fördjupat ekumenik. Strax innan jul så blossade frågan om ideella föreningar och deras närvaro i "centrum" upp. Vi har nu tillsatt en grupp människor med representanter från vardera församlingar som kommer att sätta sig ned och samtala med ansvariga för centrum. På så sätt vill vi komma fram till en slags konsensus mellan centrum och framförallt församlingar, så att inte strid ska behöva tas varje år något dyker upp. Detta år fortsatte den relativt nystartade traditionen med gudstjänst på hembygdsgården. Två studiedagar hölls också. Gäster var vid första tillfället Alf Linderman, religionssociolog och vid andra tillfället författaren och sångskrivaren

Thomas Boström. Vilunda församling och vi i Missionskyrkan hade också ett genomgripande samarbete i den krissituation som uppstod då en ung pojke fick en istapp i huvudet och mycket olyckligt avled. I anslutning till detta så kom vi också i kontakt med rektorer och lärare på Väsbyskolan. En uppföljning av processen har också gjorts. Vi arrangerade också en minnesgudstjänst.

Övriga arrangemang: valborgsmässoafton, samlingshelg, partiledardebatt och Lucia

Som vanligt firades **valborgsmässoafton** i Missionskyrkan. Vårtalare var vår då nye ungdomspastor Ove Sommar. Mycket minnesvärt var också vårt garagebands medverkan, bestående av fem killar i 12 års åldern. År 2002 var också valår.

Samplingshelgen, blev detta år vad gäller antal människor som slöt upp en stor succé, väldigt många dök upp. (självklart är det ett mål att vi är ännu fler när vi samlar upp till hösten 2003.) Temat denna helg var relationen mellan praktik och andlighet. Jag drog upp det som jag ansåg utgöra eftersträvansvärda mål och syften för en kristen församling. Strävan efter äkthet, samt den kristna människans uppgift att vara meningskapande "poet" i världen. Ove drog upp linjer för SMU arbetet. Vi arrangerade i Missionskyrkan **partiledardebatt** där kommunens politiker deltog. Det blev ett drama där varje parti tog med sig en sak som karaktäriserade deras politik. Någon hade med sig en åsna, någon hade med sig "giftvatten" från Norrviken osv. Mest tystnad blev det dock när varje politiker skulle säga något om svagheterna i det egna partiprogrammet och vid ett senare tillfälle också säga något positivt om sina partiantagonister. **Luciafirandet**, sköttes både professionellt och med stort engagemang av Kersin Neider och Nina Neider. Kerstins klass medverkade med sång tillsammans med de många unga förmågor som vistas mer kontinuerligt i Missionskyrkan. Som vanligt gjorde också vår eminente Lena Wohlfeil en stabil musikalisk insats.

• Två körer (Joyful och Sing-sing)

Under lång tid har vi haft gospelkören Joyful som övat i våra lokaler. Det är en kör på ca 30 – 35 stycken. Alltså en enorm möjlighet för oss i Missionskyrkan att ta vårt kristna uppdrag på allvar. Dvs. att också inkludera dessa medmänniskor i vår praxis och på sikt också in i vår gemenskap. Joyful har lovat att medverka två ggr per termin detta är en 1 gång mer än förut. Joyful fick under året en ny körledare, Maria Nordenback. Vi har också en av våra församlingsmedlemmar, Lena Wohlfeil, som tagit över en annan kör, nämligen, Sing – sing. Även dessa vill vara med och medverka. Kör hårt Lena!

Formella notiser:

• Konfirmander och Predikanter

Fyra ungdomar **konfirmerades** i Missionskyrkan 2002. Miriam Kaan, Isabelle Hellström, Shoka Dehgan och Jessie Sukr. Hjälpredare var Hanna Roslund.

Under året har också en variation av **förkunnare** beträtt predikstolen utöver församlingens två pastorer Ove Sommar och Ulf Gustavsson. Svante Svensson,

Missionskyrkan, Ywonne Olevik, Missionskyrkan, Sigvard Sehlstedt, Eds församling, Britt-Inger Berggren, Missionskyrkan och Ragnar Brugård, Missionsförbundet.

- **Församlingsboken**

Under året som gick fick Ingrid Öhlander hembud. Veronica Sanden och Anders Eriksson avsåg sig medlemskap. Vi tog också upp tre stycken nya medlemmar. Göran Neider på bekännelse och Ywonne Olevik och Ingmarie Kaan på överflyttning. Detta gör att vi vid årsskiftet var 152 medlemmar.

En pastors postludium: Tillit och Tacksamhet

I slutet av detta bidrag till årsberättelsen så sitter jag tyst och bara är. I rummet intill sitter min kära kollega Ove Sommar. Han kan konstatera att SMU arbetet i parallellitet med hans allt mer konkretiserade tjänst, bara växer. Vi har fem konfirmander. Café villan öppnar dörrarna varje fredag för ca 20-30 besökare sedan vi årsskiftet 2001/2002 ändrade strategi, och började möta ungdomarna i ett tidigare stadium. Jag vet att scouternas verksamhet blomstrar. Trostjänare och som jag också menar är utmärkta ledarprofiler och föredömen för nya SMU ledare, tillhör en av församlingens allra största nådegåvor. Jag tänker speciellt på Karin Hagengran, Jonas Loell och Anna-Karin Olofsson. Resultatet syns därefter också, vi har i dag en mycket stor scoutgrupp, med ett, som det ser ut i nuläget stabilt ledarunderstöd. Söndagsskolan försöker hitta sin form. Men börjar nu efter en tid av reflektion och uppsamling att just ta denna form, om än en ny sådan.

Jag känner en sådan stor kärlek till den här församlingen, och jag vill göra vad jag kan och vad som står i min makt för att motsvara ert förtroende och era kärleksfulla förväntningar. Jag känner en sådan stor tillit till er som kristen församling, och en sådan enorm tacksamhet till er som de människor ni är. Jag hoppas att ni känner att mitt sätt att leda den här församlingen också myndigförklarar detta. Tack för ert överseende och stöd trots mina tillkortakommanden, utan er skulle kanske pastorsuppgiften vara en allt för stor gåva att förvalta och ta emot.

Guds rika välsignelse,
Ulf Gustavsson, Församlingsföreståndare.

Pastor Ove Sommars bidrag till årsberättelsen

Det är få förunnat att läsa igenom de övrigas bidrag innan man ger sitt eget. Av olika skäl fick jag den förmånen efter detta mitt första år i Upplands Väsby Missionsförsamling. Jag konstaterar att det mesta som jag deltagit i har berörts av andra skribenter, men en sektor vill jag gärna komplettera – vårt samarbete med kommunens fritidsverksamhet.

När jag skulle anställas satt Bengt Loell och jag inför ett papper med en cirkel. I cirkeln tog olika tårtbitar form. Det var $\frac{1}{2}$ tårta församling, $\frac{1}{4}$ tårta fritidsgård och $\frac{1}{4}$

tårta gemensamma projekt, alltså totalt 62,5% församling och 37,5% fritidsverksamhet. Mycket siffror och pill med timmar blev det...

När jag satt där med Bengt såg jag framförallt tårtbitarna och strecken mellan dem. Men under året har det blivit tydligt att strecken mellan tårtbitarna och de exakta procentsatserna inte betyder särskilt mycket i praktiken. Det väsentliga är cirkeln som omsluter bitarna. Den cirkeln skulle vi kunna kalla för "Västra Länken", för den länkar samman oss med samhället.

Samarbetet med Väsbygården

Ibland tycker jag mig se själva strömmen av positiv energi som flödar från vår kyrka, ner mot musikskolan, halkar lite på stigen som följer kullens rundning, forsar utför trappen invid huset, tar närmaste vägen genom häcken i parken och vidare ner över gräset, virvlar till lite när den passerar cykelställen och ökar farten till ett klimax innan den når fritidsgårdens dörr. Väl där inne ligger den och bubblar i förväntan efter väggarna, lite som discorök.

Vi tillför verkligen något som församling genom att finnas med på Väsbygården. I killgruppen gjorde vi en övning där man låtsades att man flög i en luftballong. Med sig hade man 6 paket som alla vägde lika mycket. Det var mobilen, datorn, familjen, religionen, kompisarna och skolan. När ballongen tappade höjd skulle man slänga ett paket över bord. Efter ett tag var det bara två paket kvar. Nästan alla hade familjen och religionen kvar till sist. För de flesta var familjen allra viktigast men några hade bara religionen kvar när övningen var slut. En "vanlig sekulariserad svensk" har nog svårt att förstå hur religionen kan vara så viktig för en människa. Det är värdefullt att ha en pastor tillgänglig i en så "religiös miljö" och jag vet att andra gårdar i Sverige har inspirerats av vårt exempel.

Jag skulle kunna skriva länge men väljer att stanna vid detta nedslag i killgruppen. Men om du är ute och går och ser en ström av kärlek gå åt andra hållet, liksom rinna uppåt genom parken över kullen och in i kyrkan, så bli inte förskräckt. Också vi blir berikade genom "Västra Länken", i Villan, i konfagruppen och i kyrkan som helhet.

Expedition HAJK

En annan tårtbit som förtjänar lite uppmärksamhet är vårt sommarprojekt med kommunen. Förhoppningen var att genomföra fyra äventyrsveckor under sommarlovet med tio deltagare per vecka. Det blev två veckors öppen sommarverksamhet och två veckor med halvfulla grupper. Självklart var jag besviken över att så få anmälde sig men det fanns mycket som var positivt också. Med risk för att låta styv i korken vågar jag påstå att få av deltagarna lämnade veckan opåverkad av Linda Alexandersson och undertecknad. Vi hade fantastiska veckor som jag tror betydde en hel del för många av dem som var med, också på sikt.

Summering

I förrgår hade jag varit i församlingen i exakt ett år. De ord som sammanfattar året bäst är ketchup och tacksamhet. Ketchup därför att jag länge arbetade utan att se de resultat jag hade hoppats på. Så plötsligt hände massor på en gång och glöden tog ny fart. Tacksamhet känner jag över känslan av att finnas på rätt ställe. Jag trivs så bra med Ulf, alla ledare och er jag lärt känna under året. Tack för 2002!

Ove Sommar

Ordförande har ordet

Om år 2001 var ett år fullt med rekrytering, präglades år 2002 av välkomnande och installerande, både personellt och materiellt. Vid vår samlingshögtid den 1 september installerades vår ungdomspastor Ove Sommar. Cermonin leddes av distriktsföreståndare Helen Friberg Olsson och högtiden omfamnades av skön sång av Ulrika och Mikael Håkansson och Lena Wohlfeil. Vi är fantastiskt glada för det engagemang som nu finns på olika sätt i ungdomsarbetet.

Styrelsens arbete har under året både handlat om praktiska frågor och om tros- och omsorgsfrågor. De praktiska frågorna har bland annat avsett beslut om en ny musikanläggning och denna kunde invigas till advent 2002. Vi är tacksamma för goda insatser av Tore Améen och övriga i församlingen samt för mycket god konsult hjälp av Kjell Nicklasson. Kyrkans värmeanläggning är en annan viktig fråga som fastighetsrådet och övriga har jobbat vidare med, och att hitta den långsiktiga lösningen, där vi blir allt mer beroende av tillgången på reservdelar och kunnig servicepersonal. Fastigheten från år 1974 åldras också och kräver ökat underhåll.

Som alltid var ekonomin en viktig del av styrelsearbetet och vi kan konstatera att ökade aktiviteter och åtaganden också syns i siffrorna. De totala kostnaderna ökade från c:a 660 tkr under år 2001 till hela 950 tkr för 2002 vilket främst avser anställning av ungdomspastor på heltid, ny ljudanläggning och ökad kostnader för kyrkofastighetens drift och avsättningar för underhåll.

Glädjande nog har intäkterna ökat med 215 tkr vilken bestod främst av testamentsgåva och kommunens del i ungdomspastorstjänsten. Gott bidrag kom också från ökad anslag från SMF distriktet och ökad uthyrning till främst Viktväktarna. Däremot var kollekt och kyrkoavgiften (år 2002: 467 tkr) i stort sett på samma nivå som tidigare år (år 2001: 460 tkr). Det innebär att de externa intäkterna (distriktsanslag, kommun, uthyrning och testamente, totalt 330 tkr) utgör en ökande andel av våra intäkter och uppgick förra året till 35% av totalen. Vad gäller kyrkoavgiften kan vi glädjas åt att 45 personer nu är anslutna givare vilket utgör en tredjedel av församlingsmedlemmarna, och detta inbringade 70 tkr. Genom Leo Liljengren som kassör och Kjell-Åke Hellqvist som sköter redovisningen kan jag med tacksamhet konstatera att vår ekonomi är i goda händer.

Sång och musik är en fråga som vi regelbundet diskuterar, och vi hade ett möte i höstas tillsammans med Nils-Åke Barkefors. Vi är mycket glada för ett ständigt engagemang från organisterna och olika sångare, och tacksamma för pusslandet från musikrådet för att få sångare och musikanter. Vi tycker det också är roligt med kontakten vi har med Gospelkören Joyful och önskar dem lycka till tillsammans med sin nya ledare Maria Nordenback. Vi har också beslutat att öppna kyrkan för kören Sing-Sing.

Vad gäller församlingens omsorg och andliga liv har vi från styrelsens sida velat ytterligare peka på vikten av 'trossamtal' - samtal om tro och kristet liv, och att våra åtta ansvarsgrupper borde vara en god form för dessa 'trossamtal'. Ansvarsgrupperna

har därför besöks av pastor Ulf Gustavsson och detta var ett centralt tema för vår församlingsdag den 31 augusti. Styrelsen hade tillsammans med ungdomsrådet också en lördag förmiddag under hösten helt avsatt för 'trossamtal'. Mitt intryck är att många ansvarsgrupper nu har 'kommit igång' och det är viktigt att detta nu fortsätter och fördjupas. Ambitionen är att ansvarsgrupperna inte endast skulle vara till för att fördela praktiska frågor, utan även en grupp för omsorg och 'trossamtal'. Dessutom skulle regelbundenhet i träffarna ge 'en grundtrygghet' för alla församlingmedlemmar oberoende av behov och förutsättningar.

En viktig uppgift för styrelsen är också att diskutera programutbud och inriktning tillsammans med pastorerna. Beträffande stöd för pastorerna har ordförande haft enskilda samtal med Ulf Gustavsson, och Bengt Loell har fungerat som kontaktperson för Ove Sommar.

För styrelsen är det allra viktigaste att uppmuntra olika initiativ och låta olika engagemang 'få blomma', till de olika tjänster som människor känner sig kallade till. Vi från styrelsens sida står därför med full beundran och respekt inför alla goda initiativ som tas, inte minst representerat av de olika axplock som framgår av denna årsredovisning.

Vi vill från styrelsens sida tacka Ulf Gustavsson, Ove Sommar och alla ledare, aktiva och kyrkobesökare för mycket goda insatser under det gångna verksamhetsåret. Jag vill också passa på och tacka för det ekonomiska stöd som så många regelbundet har bidragit med. Vi tackar Gud för Hans kärleksfulla omsorg och ber om välsignelse över allt arbete.

Sune Grafström

Fastighetsrådet

I senare delen av januari 2002 hade fastighetsrådet en genomgång av de olika värmeanläggningsalternativen för en eventuell ny värmekälla i vår kyrka, med vid sammanträdet var en församlingsstyrelserepresentant (Bengt Loell). De olika alternativen som diskuterades var:

Nuvarande kryotermanläggning (ständigt reparationsunderhåll)

Ny Kyl - Värmepump

Värmepump med djupbörade brunnar (bergvärme)

Fjärrvärme

Styrelsens representant uppmanade fastighetsrådet att komma med praktiska och ekonomiska förslag till styrelsen.

I mars månad av 2002 besökte Ingvar, Gunther, Olle, mässan "Nordbygg" i Älvsjö, för att inhämta information om de olika värmepumpaggregaten som finns på marknaden. Ingvar och Gunther har skrivit varsin rapport från besöket på mässan, Dessa båda rapporter kompletterar varandra i ärendet och har lämnats till styrelsen som efter studium har lämnat tillbaka ärendet till fastighetsrådet för vidare utredning

Tore Amén besökte fastighetsrådet i början av året för att informera om det pågående arbetet med den nya högtalaranläggningen i kyrksalen. Tore har sedan drivit detta projekt och anläggningen kunde tagas i bruk vid första advent i år.

Totalrenovering har utförts på fläktmotorn i ett av värmeaggregaten, i och med detta är båda fläktmotorerna renoverade.

Tätning av kyrksalens takkupoler har skett i fastighetsrådets egen regi vilket gjorde att kostnaden kunde nedbringas till en mycket liten penning.

Övervåningen i villan har renoverats och det var mycket underarbete innan målningen, renoveringen blev klar före jul.

Verkstadens upprustning är i det närmaste klar.

Viktväktarna har fått ytterligare ett nytt skåp med lås i nedre församlingssalen.

Ständiga små underhållsreparationer har skett under det gångna året.

Vi får även i år tacka alla som på ett eller annat sätt bidragit till att förvalta vår kyrkofastighet under år 2002.

Ingvar/ Olle

Sång och Musik

Sång och musik har i stort följt samma spår som tidigare - det är i huvudsak vid söndagsgudstjänsterna som den förekommer och då främst med interna resurser. Önskvärt vore att gudstjänsterna innehåller mer sång och musik och att organistskaran utökas. Vid några tillfällen har Åbybergskyrkans organister hjälpt oss.

Monika Rundqvist och Torbjörn Lundberg utgör grunden i orgelspelet och alternerar troget på pallen. Som ersättare har Kurt Kjellberg ryckt in tillsammans med Reino Larsson. Med Reino som organist tillförs gudstjänsten den så värdefulla stunden av eftertanke då postludiet spelas.

Några axplock av musikmedverkande: Inger och Sten Jonsson med sång. Mats Svensson kornett. Manskvartett. Lena Wohlfeil har fått gudstjänstdeltagarna att sjunga i kanon - damer för sig och herrar för sig, Sten Eriksson sång med egna texter. Vid familjegudstjänsterna har Jessica Plars inlett med pianostycken och Sara Tabrizi medverkat med sång och saxofon. Linda Alexanderssons kontakter "Bandet från landet" medverkade i en gudstjänst under vårkanten med "musikdrama" En upplevelse i pingsttid var att lyssna till Göran Neiders eufonium med orgelackompanjemang av Åbybergskyrkans organist Tore Hjerpe.

Valborgsmäss har traditionsenligt firats med medverkan av kör och Väsbybrass

Kören Joyful har engagerat medverkat tillsammans med sin nye dirigent. Planer finns att under 2003 medverka två gånger per termin.

Samarbetet med Upplands Väsby musikskola fortsätter i form av "Påskvandringen".

Musikrådet genom Nils-Åke Barkefors

Kvinnofrukostar 2002

Vi har under verksamhetsåret inbjudits till tre kvinnofrukostar, två under våren och en under hösten.

Den 26 januari var Vibike Olsson dagens gäst. I flera år har vi försökt att få Vibike till Upplands Väsby och var nu glada att vi lyckades tillsist. Det var en intresserad skara som mötte upp denna dag. Vi förde ett samtal med Vibike om hennes författarskap och mest om den sista boken som många läst; "Taltrasten i Observatorielunden"

Den 23 februari var Margareta Ingelstam gäst. Uppslutningen var inte så stor denna gång, av olika anledningar, men vi fick ett mycket nära och engagerat samtal om fredsfrågor, både när det gäller det som händer långt bort och här hemma och hur vi kan vara delaktiga i arbetet för fred.

Höstens kvinnofrukost berörde ett mycket aktuellt ämne. "Hur kan vi stötta Fadimes systrar?"

Dagens gäst var Rigmor Mjörnell. Rigmor har arbetat på Kvinnojouren och är väl insatt i dess arbete.

Först fick vi en information om det aktuella läget. Den som var intresserad kunde anmäla sig till en samling, lördagen den 20 november, då olika arbetsgrupper skulle ha ett seminarium i Riksdagshuset om frågor runt invandrarflickornas liv när hemlandets kultur inte går att inordnas i vårt lands kultur.

Vi fick sedan lyssna på ett band där Fadime själv berättade om sin situation. När hon som avslutning säger att hon hoppas att hon ska kunna möta sin far och att de ska få möjlighet att reda ut sin situation, då var det svårt att hålla tillbaka gråten som ville tränga fram.

Var Fadimes död verkligen nödvändig? Kan en upprepning förhindras? Hur arbetar man vidare med en så komplicerad fråga? Problem som alla gick hem och funderade över.

Vi kan som vanligt konstatera, att frukostsamlingar är en mycket bra mötesform och att våra kvinnofrukostar har sina trogna gäster.

Vi kanske inte ska vara så blygsamma vid annonseringen? Har vi ett viktigt ämne att samlas kring, kan vi vara frimodiga och våga satsa ännu mer på att nå människor utanför vår egen kyrka.

Britt-Inger Berggren och Kerstin Neider

Ansvarsgrupperna 2002

Under året som gått har grupperna varit desamma som året innan. Grupperna har fungerat bra men vissa grupper har under året förlorat medlemmar vilket lagt ökad börda på dem som varit kvar. Vi hoppas kunna justera detta inför det kommande året.

Det praktiska arbetet har fungerat bra med allt från sophämtning till gräsklippning. Under våren fick ansvarsgrupperna tillbaka städuppgiften sedan Marta blivit sjukskriven. Detta gjorde att grupperna tillbringade mer tid i kyrkan under ansvarsveckan, något som både varit positivt (socialt) och negativt (det praktiska arbetet har dominerat sammankomsterna).

Under hösten har församlingsmedlemmen Gyöngyi Eklund övertagit Martas uppgifter med städningen vilket avlastat grupperna. Detta har sammanfallit väl med att vår pastor Ulf under höstterminen besökt grupperna och initierat en samtalsserie kring tros- och livsfrågor. Samtalen i grupperna har varit uppskattade. Innehåll och form har varierat mellan grupperna men säkert har många viktiga tankar och frågor kommit upp som sällan diskuterats tidigare över kaffedisken.

Vi vill här passa på att tacka alla ansvarsgruppsmedlemmar för ett gott arbete under det gångna året!

Ansvarsgruppsansvariga

Nina Neider och Birgitta Wohlfeil

Tisdagsgruppen

Glädjande nog kan vi konstatera att antalet deltagare ökar i gruppen tack vare nytillkomna pensionärer.

Programutbudet har varit rikt varierat under året då många av våra egna också bjudit på såväl intressanta som roliga inslag bla musik och historik över en plåtburk, Mark Twain föredrag, livsberättelse, humor och allvar från Västergötland och givetvis trevlig och givande medverkan av våra pastorer Ulf och Ove.

Besöken "utifrån" var också synnerligen intressanta och spännande möten såväl som de utflykter vi gjorde med ett trevligt "hemma hos" på Söder samt höststartens färd till Dalarö. En av våra trognaste vänner Ingrid Öhlander fick under året sluta sina dagar. Hennes engagemang och omsorg om tisdagsträffarna gör att vi alla känner en stor saknad när hon inte längre finns bland oss.

Vi som ansvarar för och hjälper till i tisdagsgruppen är förutom vår pastor, Ulla Englund, Gunnel Liljengren och Märta Olsson.

Gunnel Liljengren

SMU 2002

SMU i Upplands Väsby har år 2002 bedrivit barn och ungdomsverksamhet i Missionskyrkan. Året som gått har präglats av glädjen över växande barngrupper men också av svårigheterna att hitta ledare till dessa grupper.

Ove Sommar har varit en ny, mycket välkommen och uppskattad tillgång i vår verksamhet. Ove anställdes som ungdomspastor på halvtid och arbetar främst med Cafe' Villan men också med konfirmation och övriga SMU-frågor. Anställningen är ett samarbete med Upplands Väsby kommun och Ove arbetar den andra halvtiden med kommunens ungdomsarbete. Det här är ett projekt som vi i SMU är mycket glada över eftersom det ger Missionskyrkan en länk ut till Väsby's unga. Det är också en mycket värdefull resurs för SMU i den löpande verksamheten. Ove har bland annat haft

ledarsamtal med alla våra ledare vilket är bra både för de enskilda ledarna och för verksamheten som helhet.

De grupper som varit aktiva under år 2002 är:

Ungdomsrådet som har haft 4 sammanträden under året. Ett i början av varje termin då vi bland annat går igenom SMU-grupperna för att se om allt är ok inför terminsstart och ett under varje termin för att se om allt flyter på i grupperna. Mötena har också ägnats åt andra frågor som ledarvård, ekonomi och plantering inför de evenemang vi deltar i. Vi har enligt traditionen ansvar för Lucia och Valborg.

Cafe' Villan har gjort succe' och ofta lockat till sig mellan 20-30 ungdomar varje fredagskväll. De är i åldern 11-13 år och de flesta kommer från Smedsgårdsskolan. Vi har under året försökt styra upp kvällarna genom att ha vissa fasta programpunkter som gemensamt fika. Detta för att få lite lugn i en ibland väldigt livlig grupp som spelar spel och pingis, fikar, lyssnar på musik och umgås.

Konfirmationen kom igång under hösten. Gruppen har varierat lite i storlek men nu är det fem konfirmander. De träffas varannan vecka och har ett par träffar gemensamt med konfirmationsgrupperna i Vallentuna och Jakobsberg och Lidingö. Till våren åker de på läger till Gotland.

Scout/Nying är en grupp som vuxit under året. Ca 15-20 barn, de flesta nyningar, har träffats varje onsdag. De har sysslat med allt från hajkbrickor och triangiakök till godis och småkryp. Under våren var de på hajk på Skeppartorp och sommaren bjöd på läger i Issjö. Ledargruppen behöver utökas till år 2003.

Söndagsskolan har som alltid haft ett varierande antal barn på sina träffar. Efter barnruta och ljusständning i gudstjänsten har de gått till sina samlingar där de läst berättelser ur Nya Testamentet, klippt och klistrat ihop en ark, sjungit och mycket mer. Ledargruppen behöver utökas till år 2003.

Motion har det också varit. I Vikskolans gymnastiksal varje söndagkväll i form av innebandy. SMUare som är något äldre än de i övriga grupperna har svettats tillsammans. SMUs korplag i fotboll har dock tyvärr inte varit aktiva detta år.

Ett varmt tack till alla ledare och aktiva som tagit del i SMUs verksamhet under året!
SMU genom Eva Lenestad

Väsby Brass

Församlingens mässingsblåsare omfattar en dubbelkvartett och har samlats under två perioder detta år för att medverka vid valborgsmässofirandet, julmarknaden i kyrkan och en gudstjänst.

Göran Neider

Nya Församlingsbladet

Kyrkans församlingsbladskommitté består av Britt-Inger Berggren, Eva Lenestad, Göran Neider, Hanna Roslund och jag själv Anita Hermansson. Tillsammans ansvarar vi för både redaktionellt material och att ta kontakt med församlingsmedlemmar och andra som bidrar med artiklar, bilder m m. Jag ansvarar främst för redigering, framställning av original och scanningar av bilder. Under förra året utgjorde, numera utflyttade, Lena Lönnqvist en viktig sammanhållande länk i gruppen.

Redaktionsgruppens första uppdrag var att arbeta fram och framställa ett förslag till nytt Församlingsblad. Vi ville göra bladet lite bredare innehållsmässigt, förändra layouten och även papperskvaliteten, o s v. Göra det lättläst med en traditionell tidningslayout, korta , informativa och intressanta texter med mycket bilder. Nya Församlingsbladet fick namnet "Det händer i Upplands Väsby Missionskyrka".

Vad gäller tidningens innehåll har den indelats i flera olika sektioner med ett ganska brett ämnesområde för att göra tidningen intressant och innehållsrik både för församlingsmedlemmar och de som inte direkt tillhör till kyrkan, men ändå har sin tro eller en viss nyfikenhet och intresse för kyrkans verksamhet.

För att ge några exempel på dessa sektioner i Församlingsbladet kan "Prosa till själen" nämnas. Avdelningen skrivs alltid av pastor Ulf Gustafsson och handlar om olika funderingar där han lyfter fram aspekter kring den kristna tron. Sektionen "Uppkopplad" skrivs av ungdomspastor Ove Sommar och handlar om församlingens ungdomsarbete men också om frågor och funderingar som ungdomar i allmänhet ställs inför, m m.

"Om världen", som sidan heter, handlar alltid om ett aktuellt tema, nationellt eller internationellt. Artiklarna är som regel allmänt intresseinriktade.

"Kultursidorna" innehåller ofta recensationer av böcker, teaterföreställningar, filmer för både unga och vuxna, m m.

I sektionen "I Fokus" presenterar vi de olika arbetsgrupperna i Missionskyrkan, som exempelvis fastighetsråd, internationella gruppen, o.s.v.

En viktig och stor del av församlingsbladet är publiceringen av kyrkans aktiviteter dag för dag, ofta med en appell från vår pastor. .

I vår planering av nya Församlingsbladet framhöll vi att tidningen är en publikation som alla skall känna sig delaktiga av. Detta var mycket viktigt under planeringen och är lika viktigt idag.

Förutom det breda spektret av redaktionella texter skall det alltid i tidningen finnas plats för personliga hälsningar, information om styrelsens verksamhet, annonser om kyrkans aktiviteter, utdrag ur psalmer eller dikter som betytt något för någon, församlingsboken (födelsedagar, nya medlemmar, adressändringar o s v), m m.

En dynamisk församling behöver en dynamisk tidning, eller det skall alltid vara vårt mål. Vår förhoppning är också att utomstående läsare av Församlingsbladet kan se att

vi är en aktiv och dynamisk församling och därmed få intresse att besöka eller bli en del av den.

Det har varit både roligt och lärorikt att arbeta med tidningen. Men det finns säkert förbättringar att göra. Sammanfattningsvis hoppas vi att alla, både församlingsmedlemmar, kyrkans vänner och helt utomstående skall känna stor behållning av Församlingsbladet. Det är också viktigt att församlingens medlemmar känner sig delaktiga av tidningen och ofta kommer med egna synpunkter och förslag på innehåll.

Anita do Rocio Hermansson

Gudstjänstgruppen

Gudstjänstgruppen har bestått av Ulf Gustavsson, Maria Holmberg, Svante Svensson och Lena Wohlfeil.

Vi har träffats några gånger under det gångna året. Då har vi samtalat om hur man kan förnya och utveckla församlingens gudstjänster.

Vid varje gudstjänst finns en stund för barnen. Den inleds med sången Vi tänder ljuset och avslutas med bön. Barnen får tillfälle att tända ljus i ljusbäraren.

Ett tiotal personer har varit gudstjänstledare under året. Gudstjänsterna finns presenterade i det nya Församlingsbladet med tema, bibelord och en kort appell.

Gudstjänstgruppen

Marknader

Vi har under året haft olika marknader i kyrkan. I april hölls den årliga loppmarknaden och som vanligt var den välbesökt och inbringade ca 8 000 kr och sista lördagen i september var det dags för den sedvanliga höstmarknaden, som också blivit en tradition i kyrkan. Då såldes det fina bakverk, härliga pajer, morotstårter, björnbärssylt och andra sorters sylt och saft, chutney, honung. Ja, mycket som vi kunde fylla skafferiet med. Vi tyckte vi hade mycket att sälja och trots att det inte var tjockt med "kunder" passerade vi 7 000 kr-strecket vilket innebar att resultatet var något bättre detta år än 2001.

Lördagen före 1:a advent var det då dags för den traditionella julmarknaden som är den största av våra marknader både när det gäller antalet besökare och utbudet av varor som man kan handla. Gåvor som är skänkta med varmt hjärta och som när det köps av våra besökare ger ett värdefullt tillskott till församlingens verksamhet. Ansvariga för bakbordet var lite oroliga då våra största "leverantörer" av fina kakor inte längre fanns bland oss och kunde baka, men många hade axlat manteln och bakat mycket gott och fint och allt gick åt så bakbordet var snart tomt. Men nästa år bakar vi ännu mer! Vi får tacka alla för allt arbete som lagts ned och för det fina resultat 36 000 kr som vi uppnådde. Vi kan med tillförsikt se framåt.

Ansvariga för marknaderna/Karin Perers

Upplands Väsby Missionsförsamlings styrelse 2002

Upplands Väsby 2003-01-30

Sune Grafström

Britt-Marie Halle'n

Leo Liljengren

Jan Hermansson

Bengt Loell

Britt Kjellberg

Lotta Svensson

Nina Neider

Diakonirådets bidrag till årsberättelsen för 2002

Diakonirådet utgörs av Maria Holmberg, Ulf Gustafsson, Karin Plars och Ove Sommar. Vi har haft två möten under det gångna verksamhetsåret.

Våra möten har framförallt ägnats åt övergripande frågeställningar:

Vad är diakoni? Vad är syftet?

Vi har också försökt få ner dessa abstrakta tankar på ett konkret och lokalt plan:

Hur vill vi att diakonin ska komma till uttryck i Upplands Väsby Missionsförsamling?

Detta är i korthet var vi står idag:

Definition och syfte:

1. Målet med diakoni är detsamma som målet med att vara kristen och lärjunge – att bli lik Jesus Kristus.
2. Jesus Kristus tycker detta är viktigast: att älska Gud och att älska sin nästa som sig själv. Alltså är det utgångspunkten i strävan att bli lik honom.
3. Vi vill inte lasta på varandra fler arbetsuppgifter. Däremot vill vi inspirera varandra att möta alla människor med kärlek och nyfikenhet. Vi vill våga dela människors livsberättelser och dela våra livsberättelser med (var)andra.

Arbetsgång:

Inspirerade av berättelsen om den sockerberoende pojken och Gandhi (se nedan) vill vi börja med att själva träna oss i diakonalt liv. Vi delar erfarenheter av detta med varandra och dem vi möter och inspirerar på det sättet varandra. Vi funderar vidare på att ha en filmkväll då vi ser en film med diakonalt tema som vi sedan samtalar utifrån. Vi vill hellre genomsyra än toppstyra. Detta är inte ytterligare en arbetsuppgift, det handlar om att förändra sitt sätt att förhålla sig till livet och varandra. Som ett led i detta vill vi här dela med oss av varsin berättelse.

Diakonirådets berättelser:

Diakoni under joggingturen

Det här hände sig på den tiden då en våldtäktsman skrämde slag på joggarna i Runbyskogen. Jag joggade flitigt på den tiden och sprang några tjejlopp. Risken för att träffa på honom gjorde mig rädd, så rädd att jag gick på ett försäljningstrick. Jag köpte mig en liten behållare som jag skulle ha om halsen under mina turer. Om någon försökte att ofreda mig skulle jag trycka på knappen och sträcka fram behållaren mot hans öron. Det höga ljudet från behållaren skulle spräcka våldtäktsmannen trumhinnor och jag skulle kunna springa därifrån, så sa reklamen.

Verkligheten blev att jag bara använde den en gång. Det blev mitt livs "räddaste" joggingtur. Jag såg en fara i varenda person jag mötte. Efter den hemska turen bestämde jag mig för att slänga behållaren och byta taktik. Istället tittade jag glatt på alla jag mötte och sa ett käckt hej till dem. Oh, vad det kändes skönt! Det var som att springa i en skog full av vänner. Och människorna jag mötte såg också gladare ut.

Maria Holmberg
numera lat och sporadisk joggar

Gandhi och pojken som åt socker

Det berättas en verklig berättelse om en mamma som hade en ung son som hon tyckte åt för mycket socker. Hon hade försökt allt, men pojken fortsatte att äta för mycket socker. Farfar, morfar, pappa, mormor med flera, alla hade de försökt att få pojken att sluta äta socker men förgäves.

Det berättas då att mamman tog med pojken en dag och reste till Mahatma Gandhi. Resan var lång och strapatsfylld. Efter en lång väntan fick de till sist träffa Gandhi. Denne frågade vad han kunde göra för mamman och pojken. Mamman berättade om sin sons sockerproblem.

Hon sa; *Alla pojkens vuxna förebilder har försökt att få honom att sluta äta socker, men inget hjälper. Men min son har sådan stor respekt för dig, att om du säger till honom att sluta äta socker sa tror jag att han också slutar.*

Gandhi blev tyst länge, och sedan sa han till mamman. *Låt mig tänka på saken kom sedan tillbaka om en vecka.*

Mamman blev förbryllad. De hade rest lång väg. Och nu måste de resa hela vägen tillbaka hem, för att sedan resa samma långa väg till Gandhi igen.

Mamman försökte: *Men är inte det lite omständigt, allt du behöver göra är ju att säga till honom nu!*

Gandhi svarade inte på mammans tilltal, så

mamman tog pojken i handen och reste iväg hem igen. En vecka senare kom de åter till Gandhi. Och Gandhi tog undan pojken och sa till honom att sluta äta socker. Och pojken lovade att göra det.

Mamman blev förbryllad och sa till Gandhi: *Varför kunde du inte ha sagt det förra gången vi var här?*

Gandhi svarade: *Då åt jag själv socker!*

Ulf Gustavsson

Vardagsdiakoni

En dag i veckan klev jag på tåget på väg hem från jobbet och hamnade bredvid en inte helt nykter kvinna i övre medelåldern. På de 15 minuter resan tar fick jag ta del av en liten bit av hennes livsöde. Inte vet jag om vårt möte gav henne så mycket men jag blev berörd av hennes historia...

En annan dag behövde en kvinna hjälp med sin ryggsäck och ännu en annan dag var det en man som behövde hjälp att hitta till rätt adress.... Kanske behöver "vardagsdiakoni" inte vara märkvärdigare än så (diakoni är i Norstedts uppslagsbok beskrivet som kärleksverksamhet!). Vardagen bjuder förmodligen på många tillfällen att uppmuntra och hjälpa varandra, det gäller bara att upptäcka dem!

"Ingen tycks vilja bli Fredag. Den där tjänstvilliga personen som ödmjukt och utan anspråk på egen upphøjelse ser till att Robinson har det så bra som möjligt." Sagt i tidningen Nya Dagen apropå expedition Robinson!

Karin Plars

INTERNATIONELLA GRUPPEN

I Upplands Väsby Missionskyrka.

Internationella gruppen utsågs på årsmötet 2000. Den tillkom för att främja intresset för internationella frågor med speciell inriktning på den s.k. Annandagsinsamlingen till SMF och Diakonias Vårkampanj.

Gruppen bestod från början av Leo Liljengren, Karin Plars, Emma Gunnarsson, Eva Lenestad, Jan Perers Lena Lönnqvist, Britt Kjellberg och Britt-Inger Berggren.

Gruppen ser idag 2003 något annorlunda ut Emma Gunnarsson och Lena Lönnqvist har flyttat till annan ort, Karin Plars och Eva Lenestad har gått vidare till andra uppdrag. 2003 valdes Karin Sandström in i gruppen.

Alla i gruppen har stor erfarenhet av olika delar av vårt uppdrag och det har därför gått lätt att fördela uppgifter. Ca 2-3 sammanträden har hållits varje år dessutom telefon kontakter och E post.

Gudstjänsten med offer för Mission i andra länder

har flyttats till trettondedagen för att få en bättre uppslutning. Talare vid dessa Gudstjänster har varit f.d. missionsföreståndaren i SMF Valter Persson, Pastor Viggo Junkers och Ecuador missionärerna Ann-Marie och Ragnar Brugård.

DIAKONIAS VÅRKAMPANJ.

År 2000

gjordes en utställning där Diakonias arbete i flera länder presenterades genom foto, kläder, musik och diverse saker från länder som Bangladesh, Brasilien, Burma m.fl. Viktväktare, skolelever och gudstjänstbesökare m.fl. har sett utställningen, dessutom höll program för tisdagsgruppen och scouterna i samband med visning.

2001

Gjordes en bössinsamling i Väsby Centrum. I samband med insamlingen talade direktorn för Diakonia Bo Forsberg om Diakonias arbete och skildrade personliga möten med utsatta människor.

2002.

Vid församlingens valborgsmässofirande gjordes en bössinsamling och i gudstjänsten den 5 maj predikade Rakel Norborg Jerkeby från Diakonia. Hon talade också i kyrkkaffet över temat: "Aids berör oss alla"

Förutom dessa arrangemang har vi deltagit i insamlingar för

"Världens barn" En kollekt på 3000 kronor togs upp på julkonserten år 2000 och sedan tillsammans med andra organisationer bössinsamlingar i Väsby Centrum 2001 och 2002.

Genom Lena Lönnqvist och Ulf Gustavsson har cafékvällar för ungdom hållits i

Zenit i Sidas lokaler. Dessa har sedan följt upp av Maria Selinder och SMF Älvsjö.

FS, SMU i Stockholm och Diakonia finns nu med i det samarbetet som vi nu lämnar.

FADDERBARN I BANGLADESH

Flera i församlingen har varit med och bidragit till att tre flickor i Bangladesh har fått Studera på gymnasium. Gunnel och Leo Liljengren har hållit i kontakten och förmedlat pengar. Projektet är avslutat.

Under många år har församlingen på olika sätt mött människor på

Carlsunds flyktingförläggning. Under senare år, tillsammans med Sociala Missionen medverkat på cafékvällar samt vid flera tillfällen samlat in kläder.

Kläder har också sänds till **KOHILA i Estland.**

Internationella Kvinnodagen har firats i missionskyrkan med mycket god uppslutning.

Detta är ett litet axplock från Internationella gruppens "historia" byggt på dom

minnesanteckningar som gjorts.

Britt-Inger Berggren.

Kurre vid Forex

Ett par dagar innan vi skulle åka på nyårsläger till Norge stod jag och väntade på min tur att få växla pengar. Det var vid Forex på Centralen, där nere under den så kallade spottkoppen. I ögonvrån såg jag två personer som skakade hand ganska länge, en tjej och en a-lagare. När de slutat skaka hand gick tjejen mot pendeltågen och a-lagaren utropade ivrigt sin tacksamhet efter henne. Sen vände han sig mot mig.

- *Hörde du, sa han entusiastiskt, såg du vad som hände!*
- *Nej, sa jag för jag förstod inte vad han menade riktigt. Jag såg bara att de skakade hand.*
- *Hon sa 'Gott nytt år' till mig, flämtade han och hans ögon blev fuktiga.*
- *Jaha, svarade jag och kände mig fånig.*
- *Det var så djävla fint, snyftade mannen framför mig, det var det finaste...*

Sedan bad han om ursäkt för att han hade stört mig men jag sa att det var okej. Då sträckte han fram handen och jag tog den och nu var det han och jag som skakade hand ganska länge. Han hade blivit så oerhört glad över att den där tjejen kommit fram till honom och önskat honom ett gott nytt år, så han kunde inte minnas när någon hade gjort något så fint. Han hade helt enkelt varit tvungen att få dela den här stunden med någon och jag var den som stod närmast till hands.

Han grät av lycka och sa att han hette Kurre och jag gav honom en servett vilket gjorde honom ännu mer rörd. Ja, han blev helt tagen av att någon visade honom respekt och lyssnade på vad han hade att berätta. Jag fick dela en flik av hans liv och han fick dela en flik av mitt. Vi möttes verkligen och det var fantastiskt.

När han först börjat tala med mig tyckte jag nog att det var ganska fint av mig att prata lite med en a-lagare men det var inte alls så! Det var jag som hade turen att korsa Kurrens väg just i det här ögonblicket. Han berättade om sitt liv för mig och nu tittar jag efter honom varje gång jag passerar under spottkoppen, därför att jag vill träffa honom igen. Jag har aldrig mer haft den turen.

Ove Sommar

Varma hälsningar från
Diakonirådet

Maria Holmberg
Ulf Gustafsson
Karin Plars
Ove Sommar